

BAS BULTEEL

VERSLAafd EN VERLIEFD

In de muziekkamer van Bas Bulteel ruist de zee op de achtergrond. Een vleugel en een drumstel vullen de ruimte en daarrond... een softbox, camerastatieven, micro's. Het hoort als vanzelfsprekend bij 'the gear' tegenwoordig.

Daar is de laatste tijd wel wat in geïnvesteerd, ja. Camera's, goede micro's, licht, software ook', vertelt Bas. 'Ik speelde al langer met het idee om online lessen op te nemen. Het leek me handig om iets duurzaam te hebben dat leerlingen nog eens opnieuw kunnen bekijken. In het buitenland bestaan erg goede dingen, maar hier was dat onontgonnen terrein. Samen met Stijn Deprez lanceerde ik anderhalf jaar geleden Musicmasterclasses. be, met pianolessen, een cursus componeren, contrabaslessen... We kiezen niet voor de populaire weg. We spelen geen liedjes voor die de cursist vinger voor vinger leert naspelen. We pakken het zo compleet mogelijk aan, met theorie erbij, en persoonlijke feedback. We werken ook samen met geweldige muzikanten, lesgevers, instanties. Denk aan Maarten Weyler, Hein van de Geyn of Luc Gulinck.

Spelen doe ik minder dan vroeger, sinds ik besliste om nog hoofdzakelijk te focussen op eigen projecten en sinds maart is het natuurlijk helemaal huilen met de

pet op. Tegelijk studeer ik graag en tamelijk veel. Ik word constant geprikkeld door wat ik hoor. Mijn honger is groot. Meestal zet ik mezelf vast voor een tijd. Ik blijf weken naar dezelfde pianist of plaat luisteren. Doordat ik zoekende blijf, blijft ook mijn geluid evolueren. Dus wat is dan mijn pianogeluid? Joshua (Dellaert, b, red.) lacht soms dat ik weer in een romantische bui ben. Maar dat is typisch aan het instrument, denk ik. De piano is nu eenmaal een veelzijdig instrument waarmee je zoveel mooie muziek kan verkennen. Ik luister naar pianisten die, wellicht vanuit hun klassieke scholing, klassieke stijlelementen en new age mengen met jazz. Denk aan Joel Lyssarides of Marie Krüttli. Maar ik kan net zo goed genieten van iets met een serieuze hoek af. Die twee uitersten heb ik constant bij mij. Ik denk dat dat stilaan mijn geluid bepaalt.

Er is een wereld van verschil tussen akoestisch of bijvoorbeeld de Rhodes die ik voor Wasdaman gebruik. Dan heb ik het niet enkel over de sound, maar vooral over hoe je klaviertechnisch speelt.

Op een Rhodes ga je ook voor een totaal andere harmonische benadering van solo's en *comping* dan bijvoorbeeld op een vleugelpiano.

Daarnaast vraagt een solo-optreden ook een andere invulling dan een trio. Je moet completer spelen, wat niet betekent dat je alle ruimtes moet opvullen. Ik hou ook van de stilte. Solo spelen is een uitdaging. Het klinkt als een cliché, maar ik geloof dat je vanuit jezelf moet spelen, vanuit je hart, je buik. Dan ben je eerlijk. Ik wil een verhaal brengen. Daarvoor moet ik niet de grootste virtuoos zijn. Een solo vraagt geen duizend noten. Muziek vraagt om een verhaal. En daarbij wil ik improviseren. Niet op een stuk of een bepaald schema. Soms begin ik een livestream en dan weet ik op voorhand niets. Ik laat het gewoon gebeuren.

Ik weet niet meer hoe piano mijn instrument is geworden. Ik zat vroeger al altijd te tokkelen op zo'n klein speelgoeddingetje. Het is zo'n compleet instrument. Het timbre, de klankkleur en de warmte zijn onbeschrijfelijk. De trillingen die je voelt... Daar kan ik nog altijd van genieten, bij mijn kop koffie 's morgens. Als ik een dag niet gespeeld heb, merken ze dat 's avonds thuis. Ik ben verslaafd aan en verliefd op mijn piano.' — BAS BULTEEL

TOUR

WASDAMAN (i.s.m. Jazzlab)

23/9 De Casino - Sint-Niklaas

1/10 Rataplan - Borgerhout

31/10 CC De Ververij - Ronse

9/11 Handelsbeurs Concertzaal - Gent

3/2 CC De Kimpel - Bilzen

LES

MUSICMASTERCLASSES.BE